

han har foreslaaet, vilde 2den Behandling af Finantsloven vise sig at være, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kaldte Hovedbehandlingen af Finantsloven i Rigsdagen, tror jeg ikke, der er Mange, som deler. Jeg for mit Vedkommende er overbevist om, at det vil vise sig at være en Illusion. Jeg bad forøvrigt kun om Ordet for at gjøre en kort Bemærkning i Anledning af den Gjennemsnitsberegning, jeg før anstillede. I Betænkningen har den ærede Ordfører søgt at faae de 2 Millioner, som extraordinært bleve bevilgede til Feltartilleriet, ud af Gjennemsnitsberegningen ved at kalde det ikke en extraordinær, overordentlig, men en aldeles overordentlig Bevilling. Nu har han brugt mange Ord og lang Tid for endelig at komme til det Resultat, at denne overordentlige Bevilling er en tilfældig Bevilling. Det ene Udtryk viser ligesaa lidt som det andet, at denne Bevilling, som efter sin Natur var en extraordinær Bevilling, givne af Folkethinget til Forsvarsvæsenets Fremme, ikke bør og skal optages, naar man vil udfinde, hvad Folkethinget har bevilget til Forsvarsvæsenets Fremme extraordinært i Løbet af de senere Aar. Det vil man ikke kunne komme bort fra. Hvad angaar Ændringsforslagene kunde jeg have en lille Bemærkning at gjøre i Anledning af den Diskussion, der har været ført mellem den høitærede Krigsminister og det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Mig forekommer det, at man fra begge Sider i og for sig var uenig af bare Enighed; thi saavel Krigsbestyrelsen som Mindretallet ere fuldt ud enige om, at det vil være rigtigt og nødvendigt at anskaffe, og det snarest muligt, Positionsskyts. Den ærede Krigsminister har nu ment, at det kunde forsvares af Hensyn til den Stilling, der for Dieblittet er i Folkethinget, at lade dette Forslag falde, at sige for iaar. Derom kan man jo have forskellige Meininger, hvorvidt det er rigtigt eller ei, men skulde jeg udtale nogen Art af Beklagelse i saa Henseende, skulde det være den, at det Argument, den ærede Krigsminister sigt fremførte lige overfor det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds, ikke fremkom i hans første Fordrag, nemlig det, hvorfor han ogsaa i Realiteten mente, at man kunde falde fra Fordringen om disse Kanoner iaar. Thi ligesom jeg maatte først ligesom det ærede Medlem fandt, at det havde sin Betænknelighed strax paa Forhaand at opgive dette, saaledes kan jeg, efter at jeg har hørt Krigsministerens Grund, hvorfor han har troet at kunne frasælge det iaar, ikke Andet end sige, at det er berettiget. Naar Krigsministeren nemlig er kommet til det Resultat, og jeg kunde ikke forstaa ham anderledes, end at han vel ønsker som hidtil, at der skal bevilges 15 Centimeters Kanoner, men at han ønsker en hel anden Kanon, end han hidtil har foreslaaet, finder jeg det dog helt rimeligt, naar han nu er kommen til

denne Overbevisning paa et temmelig sent Stadium, at opgive Fordringen iaar. Haude den Anstuelse fra Krigsbestyrelsens Side været os beklædet noget tidligere, vilde jo heller ikke vi have staaet paa, at disse Kanoner nu skulde bevilges.

Berg: Der var kun et Punkt i den ærede Ordførers Udtalelse, som for mig var noget Nyt og giver mig Anledning til at sige et Par Ord, nemlig hans Henvendelse til mig om nogle Udtalelser, som berørte Stillingen i Finantsudvalget. Jeg er aldeles enig med ham i, at det, at gaa i det Specielle med Hensyn til de enkelte Punkter i Finantsudvalgets Forhandlinger, vilde være aldeles urigtigt. Men med Hensyn til Hovedstillingen ligeoverfor Hovedspørgsmaalet i en Sag som den foreliggende tror jeg, at den Berøring deraf, hvor ubehagelig den end kan være, som jeg kom med, er forsvaerlig. Utsaa i Almindelighed taget er jeg enig med den ærede Ordfører, men med den fornødne Begrændsning. Jeg skal ellers ikke nøiere udvikle Uoverensstemmelserne i Opfattelserne mellem den ærede Ordfører og mig angaaende de foreliggende Sager, thi det behøves ikke. Jeg kan henvise til mine tidligere Udtalelser, og det er saa meget mindre rigtigt at gaa videre, som ærede Medlemmer stundom opfatte det, som om det ikke gjaldt Sagen, men Personen, og det er jo en ren Misforstaaelse. Der er jo Ingen, der kan være elskværdigere Venner end det ærede Medlem fra Leire og jeg udenfor Salen selv; men vi have ganske vist en ikke lidet forskjellig Opfattelse af Politiken og Politikens Maal og ofte ogsaa af de faktiske Forhold, der ligge under de Spørgsmaal, der forhandles.

Dinesen: Jeg beklager, at den høitærede Krigsminister ikke er tilstede i dette Dieblit; men jeg vil dog gjøre en kort Bemærkning, som forresten væsenligt er bleven fremkaldt af den ærede Ordfører for det Mindretal, hvortil jeg hører, (Scavenius). Vi have Intet vidst om, at Ministeren nærede Tvivl overfor Spørgsmaalet om Anskaffelsen af disse Kanoner. Den ærede Ordfører for Mindretallet opfattede det, som om der nu var Tvivl tilstede hos Krigsministeren, men alle de Tilstedeværende ville dog have lagt Mærke til, at han, da han først talte overfor mig om dette Spørgsmaal, angav som en af sine Grunde til, at han ikke holdt saa stærkt paa disse Kanoner iaar, den, at man ikke vilde bevilge de Batterier, hvor de skulle anbringes. Jeg vil i den Anledning kun læse fire Linier op af den ærede Krigsministers Tale om samme Spørgsmaal ifjor. Der siger han: So mere utilbøielig man er til at gaa ind paa Fæstninger, desto større Opfordring har man til at sørge for, at det Skyts anstattes, som vi skulle anvende i de befæstede Stillinger, vi maa forberede, fordi vi mangle Fæstninger. Af den